

Ислom Нури

Аллоҳ таоло айтади:

«Албатта Биз бу омонатни (яъни шариати Исломиёдаги тоат-ибодатларни) осмонларга, ерга ва тоғу тошларга кўндаланг (таклиф) қилган эдик, улар уни кўтаришдан бош тортдилар ва ундан кўрқдилар. Инсон эса уни ўз зиммасига олди.

Дарҳақиқат у (ўзига) зулм қилувчи ва нодон эди (яъни бу омонатнинг нақадар вазмин юк эканлигини бутун коинот билди ва уни кўтаришга қурби етмаслигини сизди, аммо инсон ўзи билмаган ҳолда ўта мушкул вазифани ўз зиммасига олди)» (Аҳзоб: 72).

«Албатта, Аллоҳ сизларни омонатларини ўз эгаларига топширишга ва одамлар орасида ҳукм қилганингизда адолат билан ҳукм қилишга буюради» (Нисо: 58).

«Зеро, сен ёллаган энг яхши киши кучли, омонатли-ишончли кишидир», деди (Қасас: 26).

«Улар (яъни мўмин-муслмонлар) ўзларига ишонилган омонатларга ва (ўзгаларга) берган аҳд-паймонларига риоя қилувчи зотлардир» (Маориж: 32).

Аллоҳ таоло айтади: «Албатта, Биз бу омонатни осмонларга, ерга ва тоғу тошларга кўндаланг (таклиф) қилган эдик, улар уни кўтаришдан бош тортдилар ва ундан кўрқдилар. Инсон эса уни ўз зиммасига олди. Дарҳақиқат у (ўзига) зулм қилувчи ва нодон эди (яъни бу омонатнинг нақадар вазмин юк эканлигини бутун коинот билди ва уни кўтаришга қурби етмаслигини сизди, аммо инсон ўзи билмаган ҳолда ўта мушкул вазифани ўз зиммасига олди)» (Аҳзоб: 72). Албатта, Аллоҳ сизларни омонатларини ўз эгаларига топширишга ва одамлар орасида ҳукм қилганингизда адолат билан ҳукм қилишга буюради» (Нисо: 58). Зеро, сен ёллаган энг яхши киши кучли, омонатли-ишончли кишидир», деди (Қасас: 26). «Улар (яъни мўмин-муслмонлар) ўзларига ишонилган омонатларга ва (ўзгаларга) берган аҳд-паймонларига риоя қилувчи зотлардир» (Маориж: 32).

Ислом Нури

«...» :... «...»
...»

(...).

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам бир мажлисда қавмга гапириб турганларида бир аъробий келиб: «Қиёмат қачон?» деб сўради. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам сўзлашда давом этдилар. Қавмнинг баъзилари: «Унинг гапини эшитдилар-у, лекин айтган сўзини ёқтирмадилар» дейишди. Баъзилари эса: «Йўқ, эшитмадилар» дейишди. Сўзларини тугатгач: «Қиёмат ҳақида сўровчи қани?» дедилар. «Ҳа, мен, ё Расулуллоҳ» деди. У зот: «Омонат зое қилинса, қиёматни кутавер» дедилар. «Уни зое қилиш қандай бўлади?» деди. «Ишни нолайиқ одамга топширилса, қиёматни кутавер» дедилар (Имом Бухорий ривояти).

...» :...
...»

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам деярли ҳар бир хутбаларида: «Омонати йўқ кишининг иймони йўқ, аҳди йўқ кишининг дини йўқ», дердилар (Имом Аҳмад ривояти).

Шарҳ:

Омонатнинг масъулияти жуда катта, Аллоҳ таоло уни муҳофаза қилиш, адо қилиш ва риоя қилишга буюрган, омонатдор кишиларни

мақтаган. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам омонатдорлиги йўқ кишининг иймони бўлмаслигини, омонатни зое қилиш қиёматнинг белгиларидан эканини айтганлар.

Бугунги дарсдан олинadиган фойдалар:

1. Омонатнинг иши оғирлиги, уни асраш лозимлиги;
2. Омонатга риоя қилиш нажот топувчи мўминларнинг сифатидан экани;
3. Омонатларни ўз эгаларига адо қилиш шартлиги;
4. Омонатдорлиги йўқ кишининг дини бўлмаслиги.